



Көркәмли Југослав шаһри вә ичтиман хадими Тоне Павчек [1928] мүасир словен поэзијасынын икиншафында бөјүк хидмәтләр илан бир сәнәткардыр. Әлли илә Јахын бир мүддәтдә Јазыб-Јарадан шаһр, онларча ше'р китабынын мүәллифидир. Бунлардан «Арзулар Јашајыр» [1958], «Әсир олмуш океан» [1964], «Гөјдләр» [1972], «Сүлһ јолларында» [1973] вә саир ютаблары илларыны чәкмәк олар.



Дүнја фәлсәфи бахыш Тоне Павчек Јарадычылыгынын әсас маһијәтини тәшкил едир. Ону китабларынын бир гисми рус вә башга гардаш халqlарын дилләринә тәрчүмә олунмушдур. Тоне Павчек мүасир рус вә классик күрчү поэзијасынын устад тәрчүмәчиси кими дә таныныр.

«Әдәбијат вә инчәсәнәт» гәзетини охучуларына өз тәрчүмәдә Тоне Павчек ил бир нечә ше'рини тәгдим едирәм.

Бәхтијар ВАҢАБЗАДӘ.

ТОНЕ ПАВЧЕК
(ЈУГОСЛАВИЈА)

ЈАШАМАГ

Јашамаг —
Һәмишә сәфәр дәмәкдир.
Јашамаг —
Кәһ хәјир,
Кәһ шәр дәмәкдир.
Јашамаг —
Түлудан гүрубә гәдәр
Јүрүш дәмәкдир.
Далғалар гојнунда фыртыналарла
Вуруш дәмәкдир.
Јашамаг —
Кәһ әтмәк,
Кәһ кери галмаг,
Јыхылмаг, јыхылмаг,
Јенә јыхылмаг,
Һәјәтин одуна јанмағымыздыр.
Беләчә һәјәти ганмағымыздыр.
Јарамыз бөјүјәр, күндә бир гәдәр
Бизи тамам-камал јыхана гәдәр.
Јашамаг —
Әлүмә «тәслим ол» — дәмәк.
Олумдан әлүмә кәдән јол дәмәк.
Јашамаг —
Сон нәфәс, сон дәм, сон анда
Үзүнә гәјбидән нур чиләнмәси!
Чадар-чадар олмуш додагларында
Јашамаг ешгинин пәһрәләкмәси!

АДИ СӨЗЛӘР

Гаранлыгдә
јолумузу азмамагчын,
Севки кими,
Үрәк кими,
Чәрәк кими
Ән адичә кәлмәләри
Өз јеринә гојаг бу күн.
Башгасынын
Үрәјиндән кечәнләри
Дујаг, дујаг, дујаг бу күн.
Бундан башга...
өзүмүздә,
Өзүмүздән кәнарда дә
Сәкитлији горујаг биз.
Кәрилмәсин әсәбимиз.
Ешидилсин инсан сәси,
Көнүл сәси,
Гуш нәғмәси!
Унудулсун шиллә сәси,
Күллә сәси.

ЕНДИРИЛМИШ ШЛАГБАУМ

Сојуг пәнчәрәјә јасланмыш үздә
донуг бир кәдәр.
Нәјисә... кимисә кәзләјән кәзләр.
Көнүл лағым-лағым, гәм пәрдә-пәрдә,
Нәфәсдән шүшәјә шәһми чиләнмиш!
Һәрәсә дикилән јашлы кәзләрдә
Һәсрәт јузаланмыш, гәм дәрәләнмиш.
Бу ики тәшно кәз, бу јанар кәзләр
Балача дүнјајә бахыр мүкәддәр.
Бу дәм нәләр кечир гәлбиндән онун!
Дәмир јолу илә машин јолунун
Кәсишиб кечдији јол ајрычындан
О бахыр дүнјајә, вахта әнбаан.
Гатарләр шүтүјүб кечир јанындан.

Тахта чәрчивәдән бахыр дүнјајә,
Арзулар гатары шүтүјүб кечир.
Вахт дөјүб кечир
Гапыны бир-бир.
Ениб шлагбаум, гыш дөгдән ашыр
Ләп јахынлашыр.

СӘС-КҮЈ

Һәрәј-Һәшир,
Курулту,
Сәс-күјә бах,
Сәс-күјә!
Бу сәсләрин һәч бири
Ешидилмир бәс нијә?

Бир вахт гушләр өтәрди,
Горхуб сәс-күјдән инди
Гушләр гулаг шәкләјир,
Асфалты димдикләјир
Инсан сәси әријиб
Бетон бағләр ичиндә
Поладдан һөркүләнмиш
Дәрдебучағлар ичиндә.
Шүшә галыбларында
Сыхылыр инсан сәси.
Ајналардан кечинчә
башга рәнк алыб чатыр
Бизә күнүн шә'ләси.
Инсан бир робот тәкин
Дәшүндә дәмир,
Башында дәмир,
Әлиндә дәмир,
Јолунда дәмир,
Кедир дәмирә доғру,
Әсрин јолу будур, бу!

Әсрин кешмәкешиндә
Курултулар ичиндә,
Бу сәс-күјләр ичиндә
Дәмир бир низам илә
Инсан аддымлар белә
Пал-кар, сәссиз, авазсыз,
'сјансыз,
Е'тиразсыз.